כדאמרי אינשי ואי בעי אפילו מובא נמי מפנין אומאי אָאַבל לא את האוצר שלא

יגמור כולו (6) דילמא אתי אשוויי גומות אבל

אתחולי מתחיל ומני ר"ש היא דלית ליָה

מוקצה ת"ר יאין מתחילין באוצר תחילה

אבל עושה בו שביל כדי שיכנם ויצא עושה בו שביל והא אמרת אין מתחילין

הכי קאמר עושה בו שביל ברגליו בכניסתו

וביציאתו תנו רבנן תבואה יצבורה בזמן

שהתחיל בה מע"ש מותר להסתפק ממנה בשבת ואם לאו אסור להסתפק ממנה בשבת דברי ר"ש ר' אחא מתיר כלפי לייא

אלא אימא דברי ר' אחא יורבי שמעון

מתיר תנא כמה שיעור תבואה יצבורה

לתך בעא מיניה רב נחומי בר זכריה מאביי

שיעור תבואה יצבורה בכמה אמר ליה הרי

אָמרו שיעור תבואה צבורה לתך איבעיא

להו הני ארבע וחמש קופות דקאמר בארבע

וחמש קופות אין מפי לא אלמא למעומי

בהילוכא עדיף או דילמא למעומי משוי

עדיף ת"ש דתני חדא מפנין אפילו ארבע

וחמש קופות של כדי שמן ושל כדי יין ותניא

אידך בעשר ובחמש עשרה מאי לאו בהא

קמיפלגי דמר סבר מעומי בהילוכא עדיף ומר

סבר מעומי במשוי עדיף לא ידכ"ע מעומי

בהילוכא עדיף ומי סברת בעשר ובחמש

עשרה אקופות קאי אכדין קאי ולא קשיא

הא דמשתקלי חד חד בקופה והא

דמישתקלי תרי תרי והא דמשתקלי תלתא

תלתא ובדקורי דהרפניא איבעיא להו הני

ארבע וחמש דקאמר אע"ג דאית ליה אורחין מובא או דילמא הכל לפי האורחין ואת"ל

הכל לפי האורחין חד גברא מפני לכולהו

או דילמא גברא 🌣 גברא מפני לנפשיה ת"ש

דאמר רבה אמר רבי חייא פעם אחת הלך

רבי למקום אחד וראה מקום דחוק לתלמידים

ויצא לשדה ומצא שדה מלאה עומרים ועימר

רבי כל השרה כולה @(שמע מינה הכל לפי האורחין) ורב יוסף א"ר הושעיא פעם

אחת הלך ר' חייא למקום אחד וראה מקום דחוק לתלמידים ויצא לשדה ומצא שדה מלאה עומרים ועימר ר' חייא כל השדה כולה "שמע מינה הכל לפי האורחין ועדיין תבעי לך חד גברא מפני ליה לכולא

או דילמא כל גברא וגברא מפני לנפשיה ת"ש ועימר רבי ולמעמיך רבי בדנפשיה עימר יאלא צוה ועימר

ולעולם כל חד וחד מפני לנפשיה: מפני הָאורחין וכו': א"ר יוחנן פגדולה הכנסת אורחין כהשכמת בית

המדרש דקתני מפני האורחין ומפני במול בית המדרש ורב דימי מנהרדעא אמר יותר מהשכמת בית המדרש דקתני מפני האורחין והדר ומפני במול בית המדרש יאמר רב יהודה אמר רב יגדולה הכנסת

הלכה טו טוש"ע שם: הב ג מיי שם הלכה יד

ב ד מוש"ע שם סעיף ב: ה ה ו מיי׳ וסמג שם :מיש"ע שם ס"ג:

ז ח סמג עשין יב: ח ט מיי פ״ה מהלכות דעות הלכה ז ופכ"ג

ם י מיי׳ פ"ג מהלכות ת"ת הלכה ג סמג שם טוש"ע י"ד סימן רמו סעיף יח:

מוסף תוספות

א. והכא גבי אורחין שרינן לפנות כדי יין אפי׳ בקופות. ריטנ״6. ב. גבי בהמה מסוכנת. מוס׳ סלמ״ע, ג. אלמא תרוייהו שקולין. מוס' הרח"ש. T. אבל בדבר שאינו נוהג תדיר, שפיר מבעיא לי' לכתחילה הי מינייהו עדיף. מוס׳ הרח״ש.

רב נסים גאוו

כמה שיעור תבואה לתך. הלתך הוא חצי כור והוא ט"ו. כי הכור הוא ל' סאה. והכור והחומר מדה אחת האיפה והבת תוכן אחד להם, ואמר התרגום מכילת וביתא טוקס חד יהי לכוז. סכום תלת סאין למיסב מעשר כורא. הרי נתברר לו מיכן כי החומר הוא כור וכי הבת היא ג' סאיז. ואמר וכי הבת היא ג' סאין, ואמר אחר כך כי עשרת הבתים חומר, נמצא שיעור הכור ל' סאין. ושם אמר (הושע ג) וחומר שעורים ולתך שעורים, ואמרו חכמינו בפרק גיד הנשה (חומין דף צבן אלו ארבעים וחמשה נדיקים. החומר כי ודת ט"ו הכל מ"ה. נתקיים לן כי הכור הוא שני לתכים.

רבינו חננאל (המשך) מפני האורחין, אע"ג דאית ליה אורחין הרבה אין לו רשות לפנות יותר מזה השיעור, או דילמא הכל לפי האורחין. ועוד בעיא אחרת, כשמפנין אחד מפנה לכולן, או כל אחד מפנה לעצמו. ואיפשיטא שמעתא הכל לדקדק מדקתני ועימר רבי את כל השדה ונ"א: את השדה כולהן, שאחד מפנה לכולן, ולא עמד, וכי ר' בעצמו עימר אלא צוה ועימרו, ולעולם כל חד וחד לנפשיה. וכיון איפשיטא . לפנות כל אחד לעצמו. ומסתייעא זוא מילונא מהא דא״ר חנינ׳ פעם אחד הלך רכי למקום אחד ומצא מדבך של אבנים ואמר . לתלמידיו צאו וחשבו כדי שנשב עליהז למחר. ולא

של בדי שבן ושל בדי יין. והא דתנן בפ' המביא (בינה דף נט:) כדי יין בא מיי פכ"ו מהלי שנת לא יביאם בסל ובקופה" היינו ממקום רחוק דמיחזי כעובדין דחול אבל הכא בביתו: דבולי עדמא דמעומי בהדובא עדיף. לא מצי למימר למעוטי במשוי עדיף דההיא דקתני ד' וה' קופות

לא מצי סבר הכי דא"כ הוה ליה למיתני בעשר וט"ו כשיעור ה' קופות וא"ת והא תנן בפרק אין לדין (שם דף כה.)ב שחטה בשדה לח יביאנה במוט ובמוטה אלא מביאה לאיברים אף על גב דמפיש בהילוכא התם שאני דאיכא טירחא יותר מדאי להביאה שלימה א"נ משום דמיחזי כמוליכה למכור בשוק והא דאמרינן בריש שואל (לקמן דף קמח.) היכי ליעבד דמליא בחלבא רבא תימלי בחלבא זוטא קא מפשא בהילוכא דמליא בחלבא זוטא תמלא בחלבא רבא הא מפשא במשויג התם כיון שנהגו למלאות המים בחלבא רבא או בחלבא זוטא קשה להם לשנות מכמות שנהגו™: אע"ג דאית ליה אורחין טובא או דילמא הכל לפי האורחין.

מכאן יש להוכיח דהא דתנן במתניתין ד׳ וה׳ קופות הוי אפי׳ בשביל אדם אחד דאי הוי נמי לפי האורחין אמאי נקט ד' וה' ועוד מדלא מספקא ליה אי חד מפני כולהו או כל חד לנפשיה אלא באת"ל הכל לפי האורחין משמע הא אם אמר אף על גב דאיתרמו ליה אורחין טובא ליכא לאיסתפוקי ואי אמרינן דד' וה' קופות הוי לפי האורחין אכתי איכא לספוקי אי חד גברא מפני לכולהו או כל חד מפני לנפשיה אלא משמע דפשיטא דד׳ וה׳ אינן לפי האורחין אלא אפילו

לנורך אדם אחד: ולמעמיך רכי כנפשיה עימר. פי' כל השדה כולה: דכתיב ויאמר ה' אם נא מצאתי חן וגו'. קסנר

כמאן דאמר בשבועות (דף לה:) דהאי השם קדש דאיכא מאן דאמר התם שהוא חול שלמלאכים היה מדבר שהיה מזמינם:

אובל מפירותיהן בעולם הוה. בפ"ק דקדושין (דף לט:) מפ׳ דהיינו אם היתה ש שקולה מכרעת דשכר מצות בהאי עלמא ליכא:

אורחין מהקבלת פני שכינה דכתיב יויאמר ״(ה') אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר וגו' א"ר אלעזר בא ורחין מהקבלת פני שכינה דכתיב יויאמר ״(ה') אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר וגו' א"ר אלעזר בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת ב"ו אין קטן יכול לומר לגדול המתן עד שאבא אצלך ואילו בהקדוש ברוך הוא כתיב ויאמר ₪(ה') אם נא מצאתי וגו' אמר רב יהודה בר שילא א"ר אסי א"ר יוחנן יששה דברים אדם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא ואלו הן הכנסת אורחין וביקור חולים יועיון תפלה והשכמת בית המדרש והמגדל בניו לתלמוד תורה יוהדן את חברו לכף זכות איני והא אנן יתנן ייני והא אנן יתנ אלו דברים שאדם עושה אותם ואוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא ואלו הן כיבוד אב ואם וגמילות חסדים והבאת שלום שבין אדם לחברו יות"ת כנגד כולם ס[הני אין מידי אחרינא לא]

ונ"א: עליון, אלא הצריך כל אחד לעצמו, וכדר' אסי ור' אמי אליבא דר' יותנן כל אחד כטעמיה. פי׳ מדבך של אבנים, אבנים סדורות זו ע"ג זו. שפשפום, לשפשפם ברגליהם. סואר של קורות, קורות נתונות זו על גב זו. גשוש, בלשון ישמעאל עירים ספינות. נגדר, . בלשון ישמעאל מתרו. **ופינוי** לבית המדרש ולאורחים והכנת מקום לישיבתם שניהם שוין בדבר מצוה. ושאר השמועה פשוטה היא. והא דתנז מפניז ד' ה' קופות. ה"מ לדבר מצוה מדקתני מפני האורחיז ומפני ביטול בהמ"ד שהז מצוות. כדרב יהודה אמר שמואל יאמר גדולה הכנסת אורחיז. וכדר׳ יוחנז דאמר אחד מששה דברים שאדם אוכל מפירותיהז בעה״ז והקרז קיימת לו לעולם הבא.

כדחמרי חינשי. חשבון קטן תחילה וחם ילטרך ליותר יפנה יותר משום הכי נקט ד' ברישה והדר חמשה וה"ה אפילו טובה: שלה יגמור. משום אשוויי גומות: ברגלו. מפנה ברגלו לכאן ולכאן דרך הליכתו דלא הוי טלטול: סבואה לבורה. מוכחא מילתא דהוקלה

לאוצר: להסתפק. להאכיל לבהמתו: מפור דברי ר"ש ורבי מחל כו': כלפי לייא. כנגד היכן פונה הדבר הזה האמור להיפך ר"ש מתיר מוקלה בכל מקום וכאן הוא מחמיר: לייא. היכן כגון חלבי לנהרא כגני לייא דברכות (דף נת.): לחך. אבל בליר מהכי לאו אולר הוא: לתך. חלי כור הוא ט"ו סאין: בד' וה' קופות אין טפי לא. בקופות עלמן הוא יפנה וימלאם אם ירצה או שק בכתפו שיעור קופה בפעם אחת אבל טפי להלך יותר מה' פעמים כגון לפנות בכלים קטנים וירבה בהילוך לא: למעוטי בהילוכא עדיף. ואע"ג דאפושי משוי הוא: או דילמא מעוטי משוי עדיף. ואם בא לפנות בכלים קטנים כשיעור ה' קופות מותר. ולרב חסדא קבעי לה דאמר ה׳ דוקה: בי' ובט"ו. קס"ד הקופות קאי לומר שמפנה בקופות קטנות וירבה בהילוך: אכדין קאי. ולא פליגי והכי קאמר בי׳ בט"ו יפנה באותן ה׳ קופות: הא דמשתקלי חדא **חדא בקופה.** הך דתניא ד' וה' ולא נחת למניינא דכדין איירי בכדין גדולים דמשתקלי חדא בקופה והך דתנא בי' וט"ו איירי בכדים בינונים ובכדין קטנים עשר כדמשתקלי תרי תרי בקופה ט"ו כדמשתקלי תלתה תלתא בקופה דקטנים: כי דקורי דהרפניא. י ככדין של הרפניא: איבעיא להו. אליבא דרב חסדא: דחוק לחלמידים. שאין מקום לתלמידים להושיב: ועימר. פנה את העומרים וכרמלית הואי ובפחות פחות מד' אמות: **מ"ש ועימר רבי.** אלמא חד גברא פנינהו: רבי בנפשיה עימר. בתמיה וכי אורחיה דנשיא בהכי: כהשכמת ביהמ"ד. מדשוי להו במתני' כי הדדי: מהשכמת בית המדרש. דתנא דידן אקדמה ברישא: אל גא מעבור. והניחו והלך לקבל האורחים: לכוין בתפלתו: ועיון מפלה.

 ל) [בילה לו.], כ) [מלח לצורה ליתא בשאלתות פרשת לצורה ליתא בשאלתות פרשת שס], ד? [ג"ו ליתא שס], ד? [ג"ו ליתא שס], ד? [ג"ו ליתא שס], ד? [שרשת לב], ל? [שרשת לב], ל? [שרשת לב], ל? [ע"ל אדנין, א) [ע"ל לבין, א) [ע"ל לבין, א) [ע"ל לבין, א) נה:], ז) [נ"ל חדני], ח) [נ"ל אדני], ע) [ע" מוספות לעיל קיח: דיה עיון ומוספות ברכות לב: ד"ה כל וחוס' ב"ב קסד: ד"ה עיון], י) פאה פ"ק מ"א קדושין לט: ע"ש, פ״ק מ״ח קדושן נט: ע״ש, ט ס״א, ל) נוער בפרט״י ב״מ פד. ומוס׳ חולין ד. ד״ה דקורא], מ) והן משנה דהכה בליגה אר׳ יעקב דס״ל בסוף פרק קמא דקדושין דשכר מנה בר. רש״ל. ואפשר לפרש מנה בר. רש״ל. ואפשר לפרש מנה בר. רש״ל. כוונת התוספות בלא הגה"ה טונת התוספות כנת הגם יים שרולים ליישב שם למחי דלח מירלו התם הקושיא באופן אחר דהני מלות הקרן כולה קיימת לעוה"ב לאפוקי שאר מלות ומתרלי תוס' מנות ומתרכי מוס יחיים לפרש כן דשכר מנוח בהאי עלמא ליכא אליבא דכ"ע ולא פליגי החם אר"י אלא בפירות ודוק כ"מ ומהרש"א נרם דשכר מנוה בהאי עלמא איכא. תורה אור השלם 1 וַיֹּאמֶר אֲדֹנֶי אָם נָא מְצָאתִי חַן בְּעַינֶיךּ אַל נָא תַעֲבר מֵעַל עַבְּדֶּךְ: בראשית יח ג

הגהות הב"ח

(A) גמ' שלא יגמור כולו (דילמא וכו' גומות) מא"מ ונ"ב ס"א נמחק: (ב) שם או דילמא גברא וגברא:

גליון הש"ם

, גמרא גדולה הכנפת אורחים. עי' כ"מ דף פו ע"ל וצמוספות שם ד"ה

מוסף רש"י

שלא יגמור כולו. אם לא היו שם אלא ארצע או חמש קופות, שהתירו במקום שיש יותר, כאן לא התירו לפנותן כולן ולגלות את הרלפה, דלמא הוי בה סם הכנפה, דנמס הוי כה גומא ומשוה לה (ביצה לו.). והדן את חבירו לכף והדן את חבירו לכף זכות. על כל שתשמע עליו למור שנתכוין לטובה עד שתדע בנירור שלינו כן, שלם אתה תדין כן ידינו לותך מן השמים לוכות (אבות

רבינו חננאל

. ולתך זה האמור כאן, . הוא שיעור הקופות ששנינו י ואט"ג דלא א״י, ר׳ זעירא שאל לר׳ יאשיה כמה שיעור הקופות. א"ל נלמוד סתום הקופות, איל נלמה סחום מן המפורש דתנינן תמן בג' קופות של ג' ג' סאין תורמין את הלישכה, ושיעור לתך חצי כור והוא ט"ו סאין. נמצא שיעור המשנה והברייתא שיעור אחד, וכדאוקמא רב חסדא למתניתין ד' מה', והכין שמעתא דא סלקא. ועלה . קמבעיא לן מעוטי בהילוכא קבב אין מכוט ביו יוכא עדיף או מעוטי במשוי עדיף. ואמרינן ת״ש דתני חדא מפנין אפילו ד׳ וה׳ קומ

עוץ-. ואמוי קרוש דותי חדא מפנין אפילה די היז קופות של כדי יין וכדי שמן, ותניא אידך בעשר ובחמש עשרה. ואוקימנא להו דכ"ע מעוטי בהילוכא עדיך, ושיעורם אחד הם ואכדין קאי ולא אקופות, והא מתניתא דקתני חמש הכין פירושא, חמש כדות גדולות שאין מכילה הקופה יותר מכדה אחת, והא מתניתא דקתני בעשר ובחמש עשרה, בעשר כדות בחמש קופות והן בינוניות שנמצאו ב"כדות בכל קופה. והא דתני ט"י ג" כדות בכל קופה. והא דמשתקלי תלת כדי בכל קופה כגוז דקורי הרפניא. פי׳ כדות שעושיז בהרפניא והז קטנות ונוטלות ג׳ ג׳ בקופה. . נור משקל כל כדה קטנה סאה והבינונית סאה וחצי. והגדולה ג' סאיז. ותוב איבעיא לו הני דקא מפנינו ד' או ה' קופות